

“Research article”

DOI: 10.30495/JVCP.2021.1910890.1282

The effect of different levels of Valine in low protein diets on cellular and humoral immunity of broiler chickens

Parsaeimehr, Kh.¹, Daneshyar, M.^{2*} Farhoomand, P.³, Janmohammadi, H.⁴, Oliyae, M.⁵

1- Ph.D. Student, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Urmia, Urmia, Iran.

2- Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Urmia, Urmia, Iran.

3- Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Urmia, Urmia, Iran.

4- Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

5- Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran.

*Corresponding author's email: daneshyar_mohsen@yahoo.com

(Received: 2020/ 11/1 Accepted: 2021/4/15)

Abstract

Different levels of valine in low protein diets have a significant effect on the immune system of broiler chickens. This experiment was performed to evaluate the effect of different levels of valine in low protein diets on the immune response of broiler chickens. This study was conducted using 200 one-day old male broilers of Ross 308 strain in a completely randomized design with 5 replicates and 10 birds per replicate. Experimental treatments were adjusted based on the Brazilian tables and included: control diet with recommended levels of valine, 10% higher than the recommended level of valine and 20% higher than the recommended level of valine diluted in a diet containing 2% protein. The results showed that different levels of valine had no significant effect on the weight of liver, spleen, fabricius bursa and leukocytes ($p>0.05$). Diets containing 20% valine significantly increased the HI antibody and humoral immunity responses ($p<0.05$). The initial total antibody response was not affected by the experimental treatments ($p>0.05$). But the level of 20% valine significantly increased the total secondary response and IgM secondary response to SRBC ($p<0.05$). Moreover the addition of valine had a significant effect on the injection reaction of PHA-P ($p<0.05$), and level of 20% valine, significantly increased the cellular immunity of broilers in comparison to the control treatment and lower valine levels. In the present study, the addition of high levels of valine in low-protein diets improved the cellular and humoral immunity of broiler chickens.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: Broiler chickens, Diets, Immune system, Low protein, Valine.

تأثیر مقادیر مختلف اسیدآمینه والین در جیره‌های کم پروتئین، بر ایمنی سلولی و همورال جوجه‌های گوشتی

خسرو پارسائی مهر^۱، محسن دانشیار^{۲*}، پرویز فرهمند^۳، حسین جانمحمدی^۴، مجید علیایی^۵

۱- دانشجوی دکترای تغذیه دام و طیور، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

۲- دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

۳- استاد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

۴- استاد گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

۵- استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: daneshyar_mohsen@yahoo.com

(دریافت مقاله: ۹۹/۸/۱۱ پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۱/۲۶)

چکیده

سطوح مختلف والین در جیره‌های غذایی کم پروتئین، بر سیستم ایمنی طیور موثر می‌باشد. مطالعه حاضر، به منظور ارزیابی تأثیر مقادیر مختلف اسیدآمینه مذکور در جیره‌های غذایی کم پروتئین بر پاسخ سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی انجام شد. بدین منظور از ۲۰۰ قطعه جوجه گوشتی نر سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی، به صورت ۵ تکرار و ۱۰ پرنده در هر تکرار، استفاده گردید. تیمارهای آزمایشی بر اساس جداول برزلی تنظیم شدند که شامل: جیره شاهد، مقدار توصیه شده والین، ۱۰ درصد بیشتر از میزان توصیه شده والین و ۲۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده والین که در جیره حاوی ۲ درصد پروتئین، رقیق شده بودند. نتایج نشان داد که مقادیر مختلف والین تأثیر معنی‌داری بر وزن کبد، طحال و بورس فابریسیوس نداشت ($p > 0.05$). همچنین افزودن اسیدآمینه والین تأثیر معنی‌داری بر لکوسیت‌ها نشان نداد ($p > 0.05$). اما مصرف جیره حاوی ۲۰ درصد والین به طور معنی‌داری باعث افزایش عیار پادتن در آزمایش HI (haemagglutination inhibition test) و ایمنی همورال گردید ($p < 0.05$). همچنین پاسخ اولیه پادتن کل تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($p > 0.05$), اما سطح ۲۰ درصد والین، باعث افزایش پاسخ ثانویه کل و مقدار IgM علیه گلبول قرمز گوسفندی شد ($p < 0.05$). از طرف دیگر، افزودن اسیدآمینه والین تأثیر معنی‌داری بر واکنش تزریق فیتوهماگلوتینین داشت و سطح ۲۰ درصد آن نسبت به مقدار آن در تیمار شاهد و سطوح پایین‌تر استفاده شده، به طور معنی‌داری باعث افزایش ایمنی سلولی جوجه‌های گوشتی شد ($p < 0.05$). در مطالعه حاضر افزودن سطوح بالای اسیدآمینه والین در جیره‌های کم پروتئین، باعث بهبود سیستم ایمنی سلولی و همورال جوجه‌های گوشتی گردید.

کلیدواژه‌ها: جوجه‌های گوشتی، جیره، سیستم ایمنی، کم پروتئین، والین.

مقدمه

امروزه یکی از مشکلات در پرورش تجاری طیور هزینه‌های خوراک می‌باشد که در این میان پروتئین جیره، بخش قابل توجهی از این هزینه‌ها را به خود اختصاص می‌دهد. اما علی‌رغم بالا رفتن هزینه‌ها، عملکرد و بازده لاشه به طور مستقیم تحت تأثیر پروتئین جیره می‌باشد (Dairo *et al.*, 2010). با توجه به نکات ذکر شده هدف متخصصین در پرورش طیور، دستیابی به عملکرد ایده‌آل پرنده با در نظر گرفتن تغذیه کافی و کاهش دفع مواد مغذی است. از طرفی هم مقدار مواد مغذی جیره می‌تواند تأثیر به‌سزایی بر مصرف خوراک داشته باشد. اما این امر بیشتر تحت تأثیر انرژی جیره و همچنین توازن اسیدهای آمینه موجود در خوراک است، به طوری که کمبود اسیدهای آمینه به طور مستقیم و بالا بودن مقدار آن از طریق مصرف انرژی بیشتر برای آمین‌زدایی اسیدهای آمینه، رشد پرنده را با مشکل مواجه خواهد کرد. بنابراین استفاده از اسیدهای آمینه سنتتیک برای ساخت پروتئین مطلوب می‌باشد. به‌علاوه با تأمین احتیاجات اسیدآمین-ای جوجه‌های گوشتی، از مصرف بیش از حد آنها جلوگیری می‌شود (Kidd *et al.*, 2002). بررسی‌ها نشان می‌دهند که می‌توان کاهش رشد و عملکرد ناشی از کاهش پروتئین جیره را با مکمل کردن اسیدآمین‌های سنتتیک جبران کرد (Hussein *et al.*, 2001). از طرفی تنظیم جیره بر اساس اسیدآمین‌های کل و قابل هضم می‌تواند باعث بهبود عملکرد گردد (Rostagno *et al.*, 1995). به طور کلی در جیره‌های بر پایه ذرت و سویا، مقدار اسیدآمین‌های محدود کننده (ایزولوسین، والین، آرژینین و تریپتوفان)، به میزان کافی هستند، اما با

کاهش پروتئین جیره ممکن است میزان این اسیدآمین‌های جیره نیز کاهش یابد (Thornton *et al.*, 2006).

برخی از خصوصیات والین در ارتباط با اعمال غیرپروتئینی و متابولیسم، آن را از سایر اسیدهای آمینه متمایز می‌کند. بیشتر اسیدهای آمینه در طیور، در کبد و کلیه تجزیه می‌شوند ولی والین (که جزو اسید آمینه‌های شاخه‌دار است) در ماهیچه تجزیه می‌گردد. اسیدآمین‌های شاخه‌دار از متابولیت‌های پیش‌ساز در بدن ساخته می‌شوند که تولید آن‌ها بسیار محدود بوده و تنها مقدار ۲ تا ۵ درصد از نیاز پرنده را تأمین می‌کند. راندمان انتقال انرژی برای تبدیل ال-والین به ATP، ۵۳ درصد است و این اسیدآمین به عنوان چهارمین اسیدآمین محدودکننده رشد جوجه‌های گوشتی در جیره‌های فاقد پروتئین حیوانی مطرح می‌باشد. اسیدآمین‌های شاخه‌دار توسط آمینوترانسفراز زنجیره‌ای، گروه آمینی خود را از دست می‌دهند و تبدیل به آلفاکتووالرات می‌شوند. آلفا کتواسیدهای تولید شده توسط آلفاکتواسیددهیدروژناز دکربوکسیله می‌شوند و طی یک سری واکنش‌های آنزیمی به سوکسنیل CoA تبدیل شده و وارد سیکل کربس می‌گردند (Zhang *et al.*, 2017). از طرفی اسیدآمین‌های شاخه‌دار لوسین و والین، گروه آلفاآمین را برای سنتز و ترشح گلوتامین در ماهیچه‌های اسکلتی فراهم می‌کنند که نقش مهمی در سیستم ایمنی دارد (Newsholme and Calder, 1997).

چون نیازهای گزارش شده در جداول برزیلی برای والین و تریپتوفان متفاوت بوده و بیشتر این اختلافات مربوط به مقادیر مختلف سایر اسیدهای آمینه می‌باشند

والین، ۲۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده والین، در جیره حاوی ۲ درصد پروتئین رقیق شده، بودند.

و با توجه به تأثیر اسیدآمینه والین از طریق بخش مرکزی گرلین و نوروپپتید Y، مصرف خوراک و به تبع آن تأثیر این اسیدآمینه بر سیستم ایمنی پرنده (Coto et al., 2009)، لذا انجام تحقیق حاضر، ضروری به نظر رسید.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر در مرداد ماه سال ۱۳۹۸ در سالن تحقیقات و متابولیسم طیور ایستگاه آموزشی و تحقیقاتی خلعت پوشان دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز در یک دوره ۲۱ روزه انجام گرفت که بر پایه طرح کاملاً تصادفی با استفاده از ۲۰۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه سویه راس ۳۰۸ که از جوجه کشی الماس جوجه، واقع در رشت تهیه شده بودند، از سن ۸ تا ۲۱ روزگی با ۴ تیمار و ۵ تکرار با ۱۰ پرنده در هر تکرار انجام گردید. جوجه‌ها در ۷ روز اول دوره پرورش با جیره آغازین بر پایه ذرت، کنجاله سویا و گندم تغذیه شدند و سپس وزن کشی شده و به طور تصادفی به داخل پن‌ها انتقال یافتند. خوراک مرحله آغازین (۱ تا ۷ روزگی) مطابق کتابچه راهنمای مدیریت راس ۳۰۸ (308 Specifications, Broiler) (Ross Nutrition, 2014) تنظیم شده و در اختیار جوجه‌ها قرار داده شد. در ادامه جیره‌های آزمایشی با کاهش ۲ درصد پروتئین بر پایه ذرت، کنجاله سویا و گندم بر اساس داده‌های ارائه شده در کتاب جداول برزیلی برای طیور و خوک (Rostagno et al., 2011) برای مرحله ۸ تا ۲۱ روزگی تنظیم شد (جدول ۱). تیمارهای آزمایشی هم شامل جیره شاهد، مقدار توصیه شده والین، ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده

جدول ۱- میزان مواد خوراکی تشکیل دهنده و ترکیبات شیمیایی جیره غذایی جوجه‌های مورد آزمایش

نام ماده خوراکی	مقدار در جیره دوره پرورشی ۲۱-۸ روزگی (گرم بر کیلوگرم)
ذرت	۳۹/۹۶
گندم	۳۱/۱۵
کنجاله سویا	۲۱/۰۱
روغن سویا	۱/۵
نمک	۰/۲۴
پیش مخلوط ویتامین و مواد معدنی	۰/۵
منوکلسیم فسفات	۰/۹۲
پودر آهک	۱/۵۵
جوش شیرین	۰/۴۱
آنزیم فیتاز	۰/۰۱
لیزین	۰/۷۵
متیونین	۰/۴۲
تره‌ئونین	۰/۳۳
آرژینین	۰/۳۸
والین	۰/۳
لوسین	۰/۰۷
هیستیدین	۰/۰۷
تریپتوفان	۰/۰۲
شن	۰/۰۵

ترکیب شیمیایی محاسبه شده	مقدار در جیره
انرژی قابل متابولیسم (kcal/kg)	۳۰۰۰ (کیلوکالری در کیلوگرم)
پروتئین خام (درصد)	۱۹ (درصد)
کلسیم (درصد)	۱/۹
فسفر قابل دسترس (درصد)	۰/۳۹
لیزین (درصد)	۱/۳
متیونین (درصد)	۰/۶۵
تره‌ئونین (درصد)	۰/۸۸
والین (درصد)	۱/۰۲
هیستیدین (درصد)	۰/۴۸
تریپتوفان (درصد)	۰/۲۲
متیونین + سیستین (درصد)	۰/۹۳

پیش مخلوط (در هر کیلوگرم جیره) شامل: ویتامین A، ۴۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین D، ۲۵۰ واحد بین المللی؛ ویتامین E، ۳۰ میلی‌گرم؛ ویتامین K3، ۱۳ میلی‌گرم؛ ویتامین B1، ۱۰ میلی‌گرم؛ ویتامین B2، ۱۶ میلی‌گرم؛ ویتامین B6، ۱۲ میلی‌گرم؛ ویتامین B12، ۰/۱ میلی‌گرم؛ پنتوتنات کلسیم، ۶۰ میلی‌گرم؛ اسید فولیک، ۰/۲ میلی‌گرم؛ اسید نیکوتینیک، ۸۳ میلی‌گرم؛ کولین، ۱۰۵ میلی‌گرم؛ کبالت، ۰/۴ میلی‌گرم؛ مس، ۳/۷ میلی‌گرم؛ ید، ۰/۵ میلی‌گرم؛ منگنز، ۸۶ میلی‌گرم؛ منیزیم، ۱۰۸ میلی‌گرم؛ روی، ۶۲ میلی‌گرم؛ آهن، ۴۲ میلی‌گرم؛ کلسیم، ۱۱ میلی‌گرم؛ سدیم، ۳۹۰ میلی‌گرم؛ کلر، ۶۷۱ میلی‌گرم و پتاسیم، ۷۸ میلی‌گرم.

در ادامه آزمایش، برای تفکیک اجزای لاشه در سن ۲۱ روزگی، تعداد ۲ قطعه جوجه از هر تکرار به صورت تصادفی انتخاب و پس از وزن کشی کشتار شدند. وزن اجزا شامل طحال، تیموس و بورس فابریسیوس نسبت به وزن زنده پرنده تعیین گردید. همچنین به منظور شمارش گلبول‌های سفید، در ۲۱ روزگی بعد از خون‌گیری از ورید بال جوجه‌های مورد آزمایش، گسترش خونی تهیه شده و تعداد لنفوسیت، هتروفیل، منوسیت، بازوفیل و ائوزینوفیل شمارش گردید.

از طرف دیگر برای تعیین تیترا آنتی‌بادی علیه ویروس نیوکاسل، از روش ممانعت از هم‌آگلوتیناسیون (haemagglutination inhibition; HI) استفاده شد. بدین منظور، پس از سانتریفیوژ و جداسازی سرم خون‌های اخذ شده در روز ۲۱ آزمایش، به منظور تعیین عیار سرمی آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل، ابتدا سوسپانسیون ویروسی حاوی ۴ واحد HA (haemagglutination) از ویروس مذکور، با استفاده از واکسن نیوکاسل سویه لاسوتا تهیه شد. بدین منظور محتویات خشک واکسن ابتدا با ۸ میلی‌لیتر سالین (Zmpharmed, Iran) مخلوط شده و سپس ۲۵ میکرولیتر از آن فقط در چاهک اول یک ردیف از پلیت ۹۶ تایی (strip 96-well ELISA single break plate, Iran) که دارای چاهک‌های V شکل می‌باشد، ریخته شد و در ادامه به همه چاهک‌های ردیف مذکور، ۲۵ میکرولیتر سالین اضافه گردید. سپس رقیق سازی سریال از چاهک اول شروع و پس از اتمام آن (با بیرون ریختن ۲۵ میکرولیتر از محتویات چاهک آخر)، به تمامی چاهک‌ها ۲۵ میکرولیتر خون مرغی

۰/۹۵ درصد اضافه شد. پس از ۱۵ تا ۳۰ دقیقه، عدد ۲ از عدد حاصل از چاله‌ای که رسوب گلبول‌های قرمز در آن مشاهده شد، کسر گردید و به صورت توان عدد ۲ قرار داده شد. عدد حاصل مبنای رقیق‌سازی واکسن غلیظ قرار داده شد. نهایتاً بر اساس نتیجه مشاهده در آزمایش HA، هر میلی‌لیتر از واکسن مذکور با ۱۵ میلی‌لیتر سالین مخلوط شد، تا جمعاً ۱۶ میلی‌لیتر سوسپانسیون ویروسی حاوی ۴ واحد HA تهیه شود (Henning et al., 2008).

برای اندازه‌گیری پاسخ ایمنی علیه گلبول قرمز گوسفند نیز از روش ارائه‌شده توسط تورنتون و همکاران استفاده شد (Thornton et al., 2005). بدین منظور، ابتدا از یک رأس گوسفند ۲۰ میلی‌لیتر خون گرفته شد و سه بار با بافر سالین فسفات‌گرفته (Zmpharmed, Iran) شسته شد. در نهایت محلول ۵ درصد از گلبول قرمز در بافر فسفات سالین تهیه گردید و برای اندازه‌گیری پاسخ ایمنی علیه گلبول قرمز گوسفند، در روز ۷ آزمایش به ۲ قطعه جوجه شماره‌گذاری شده از هر پن، ۰/۵ میلی‌لیتر از محلول فوق در قسمت ماهیچه سینه تزریق شد. در ادامه، در روزهای ۱۴ و ۲۱ آزمایش، ۲ میلی‌لیتر خون از ورید بالی جوجه‌های مذکور اخذ و بعد از انجام سانتریفیوژ (PIT 320, Iran) ۳۰۰۰ دور و به مدت ۱۰ دقیقه، سرم‌ها جدا شده و در دمای ۲۰- درجه سلسیوس نگهداری گردید، سپس برای تعیین تیترا ایمنوگلوبولین کل و نیز تیترا آنتی‌بادی‌های IgG و IgM به آزمایشگاه دامپزشکی دانشگاه تبریز انتقال داده شد و به روش سنجش مستقیم میکروهموآگلوتیناسیون انجام گردید (Isakov et al., 2005). به منظور اندازه‌گیری IgM

RLP: ضخامت پرده پای چپ بعد از تزریق PHA
 RL: ضخامت پرده پای چپ قبل از تزریق PHA
 LLB: ضخامت پرده پای راست بعد از تزریق بافر فسفات
 LL: ضخامت پرده پای راست قبل از تزریق بافر فسفات

-تحلیل آماری داده‌ها: داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS (۲۰۰۲) نسخه ۹/۱ با رویه (GLM) در قالب طرح کاملاً تصادفی (CRD) با ۴ تیمار و ۵ تکرار برای هر تیمار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای مقایسه میانگین‌ها نیز از آزمون چند دامنه‌ای دانکن استفاده شد. مدل آماری بکار رفته هم به شرح زیر بود:

$$y_{ij} = \mu + A_i + e_{ij}$$

$$Y_{ij} = \text{مقدار هر مشاهده}$$

$$\mu = \text{میانگین جامعه}$$

$$A_i = \text{اثر سطوح والین}$$

$$e_{ij} = \text{خطای آزمایش}$$

و IgG، با استفاده از روش جداسازی پادتن مقاوم به مرکاپتا اتانول (Merck, Germany)، مقدار IgG محاسبه گردید و در نهایت با کسر این مقدار از مقدار پاسخ کل، میزان IgM محاسبه گردید (Grasman, 2010).

برای بررسی فعالیت ایمنی سلولی از روش واکنش حساسیت پوستی بازوفیلیک (cutaneous basophilic hypersensitivity; CBH) یا تورم شبکه پا (toe web swelling; TWS) استفاده شد. برای این منظور محلول فیتوهم-آگلوتینین (phytohaemagglutinin; PHA) از شرکت بهار افشان تهیه گردید. جهت بررسی پاسخ ایمنی سلولی علیه میوژن‌های محرک سیستم ایمنی در روز ۱۸ آزمایش از هر پن دو قطعه جوجه انتخاب و شماره‌گذاری شد، و با میکرومتر دیجیتال با دقت ۰/۱ میلی‌متر ضخامت پرده پا (به عنوان ساعت صفر) اندازه‌گیری گردید (Corrier *et al.*, 2005)، سپس ۰/۱ میلی‌لیتر محلول بافر فسفات سالین به پرده پای راست (بین انگشتان سوم و چهارم) و ۰/۱ میلی‌لیتر محلول فیتوهماگلوتینین به پرده پای چپ در همان ناحیه تزریق شد. در ۶ نوبت، (ساعت-های صفر، ۲، ۴، ۱۲، ۲۴ و ۴۸) میزان تورم پرده پای جوجه‌ها توسط کولیس (تاف مدل E141-122) با دقت ۰/۰۰۱ میلی‌متر اندازه‌گیری شده و نتیجه به صورت شاخص ضخامت پرده پا در ساعات مذکور ثبت و از رابطه زیر شاخص پاسخ ایمنی سلولی محاسبه گردید (Sijben *et al.*, 2001):

$$W = (RLP - RL) - (LLB - LL)$$

W: شاخص ضخامت پرده پا یا شاخص تحریک

فیتوهماگلوتینین بر حسب میکرومتر

یافته‌ها

مختلف والین، تأثیر معنی‌داری بر وزن کبد، طحال و بورس فابریسیوس جوجه‌های گوشتی مورد آزمایش نداشت ($p > 0/05$).

نتایج مقایسه تأثیر مقادیر مختلف والین بر اندام‌های سیستم ایمنی در تحقیق حاضر، در جدول ۲ ارائه شده‌است که نشان می‌دهد، استفاده از مقادیر

جدول ۲- تأثیر جیره‌های آزمایشی برافزایش وزن نسبی اندام‌های مرتبط با سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی در سن ۲۱ روزگی (برحسب درصد)

وزن نسبی اندام‌های مورد نظر			نوع تیمار*
تیجوس	طحال	بورس فابریسیوس	
۰/۳۹۲	۰/۱۴۸	۰/۲۵	تیمار ۱
۰/۳۷۸	۰/۱۸	۰/۲۳	تیمار ۲
۰/۲۹۴	۰/۱۹	۰/۲۱	تیمار ۳
۰/۳۸۶	۰/۱۹۸	۰/۲۶	تیمار ۴
۰/۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	خطای استاندارد
۰/۴۰۴	۰/۳۶۷	۰/۱۳۱	ارزش معنی‌داری

* تیمار ۱ = تیمار شاهد، تیمار ۲ = سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۳ = ۱۰ درصد بیشتر از سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۴ = ۲۰ درصد بیشتر از سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین.

هتروفیل، منوسیت، بازوفیل، ائوزینوفیل و نسبت لنفوسیت به هتروفیل خون نداشت ($p > 0/05$). اما جیره‌های حاوی ۱۰ درصد والین باعث افزایش عددی تعداد لنفوسیت، هتروفیل، بازوفیل و ائوزینوفیل گردید.

همچنین نتایج مربوط به شمارش سلول‌های خونی (لکوسیت‌ها) جوجه‌های گوشتی مورد آزمایش هم در جدول ۳ ارائه شده است که مشخص می‌کند افزودن اسیدآمینو والین تأثیر معنی‌داری بر فراوانی لنفوسیت،

جدول ۳- تأثیر جیره‌های آزمایشی بر لکوسیت‌های خون جوجه‌های گوشتی در سن ۲۱ روزگی (برحسب درصد)

فراوانی لکوسیت بررسی شده						نوع تیمار*
نسبت هتروفیل به لنفوسیت	لنفوسیت	هتروفیل	منوسیت	بازوفیل	ائوزینوفیل	
۲/۶	۶۸/۴	۲۴/۸	۴	۲	۰/۸	تیمار ۱
۳/۱	۶۹/۶	۲۲	۴/۸	۲/۸	۰/۸	تیمار ۲
۳/۵	۷۰	۲۱/۶	۴/۴	۲/۸	۱/۲	تیمار ۳
۲/۹	۶۹/۲	۲۴	۴	۲	۰/۸	تیمار ۴
۰/۸۴۴	۲۱/۲	۱۴	۴/۵	۱/۶	۱/۲	خطای استاندارد
۰/۴۲	۰/۹۵	۰/۱۱۲	۰/۹۱	۰/۵۸	۰/۹۱	ارزش معنی‌داری

* تیمار ۱ = تیمار شاهد، تیمار ۲ = سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۳ = ۱۰ درصد بیشتر از سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۴ = ۲۰ درصد بیشتر از سطح توصیه شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین.

یافته‌های مربوط به تأثیر مقادیر مختلف والین در آزمایشات HI و SRBC (sheep red blood cell) نیز در جدول ۴ ارائه شده است. بر این اساس، تحلیل آماری داده‌های مربوط به تعیین عیار سرمی آنتی‌بادی‌های تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل در جوجه‌های گوشتی نشان می‌دهد که جیره‌های حاوی ۲۰ درصد والین به طور معنی‌داری باعث افزایش آنتی‌بادی تولیدشده علیه ویروس مذکور و ایمنی همورال جوجه‌های گوشتی در سن ۲۱ روزگی گردید

($p < 0/05$). همچنین میزان پادتن کل در پاسخ اولیه علیه گلبول قرمز گوسفندی، تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($p > 0/05$)، اما افزودن ۱۰ درصد والین به جیره، باعث افزایش معنی‌دار تیتراژ IgM در ۲۱ روزگی شد ($p < 0/05$). مقدار پادتن کل در پاسخ ثانویه علیه گلبول قرمز گوسفندی هم تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار گرفت، طوری که سطح ۲۰ درصد والین به طور معنی‌داری باعث افزایش پاسخ ثانویه کل و تیتراژ IgM مربوط به پاسخ ثانویه SRBC شد ($p < 0/05$).

جدول ۴ - تأثیر تیمارهای آزمایشی بر تیتراژ آنتی‌بادی‌های تولیدشده علیه ویروس نیوکاسل و گلبول قرمز گوسفندی در سرم خون جوجه‌های گوشتی ۲۱ روزه

نوع تیمار*	تیتراژ آنتی‌بادی تولیدی علیه ویروس نیوکاسل (میلی‌گرم/دسی‌لیتر)		تیتراژ آنتی‌بادی تولیدی علیه گلبول قرمز گوسفندی (میلی‌گرم/دسی‌لیتر)		
	ایمونوگلوبولین G	ایمونوگلوبولین M	ایمونوگلوبولین کل (G+M)	ایمونوگلوبولین G	ایمونوگلوبولین کل (G+M)
تیمار ۱	۶/۴ ^a	۳/۲	۴/۶	۲/۴	۵/۸ ^{ab}
تیمار ۲	۲ ^b	۳	۵/۲	۲/۸ ^{ab}	۵/۲ ^{ab}
تیمار ۳	۴ ^b	۴/۴	۶/۸	۱/۴ ^b	۴/۴ ^b
تیمار ۴	۶/۴ ^a	۲/۸	۵/۴	۴/۶ ^a	۸/۲ ^a
خطای استاندارد	۱/۴	۱/۰۵	۱/۸۷	۲/۹۷	۳/۱
ارزش معنی‌داری	۰/۰۰۰۱	۰/۱۰	۰/۱۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۲

*: تیمار ۱ = تیمار شاهد، تیمار ۲ = سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۳ = ۱۰ درصد بیشتر از سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۴ = ۲۰ درصد بیشتر از سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین. حروف غیرمشابه در ستون‌های مختلف، وجود تفاوت‌های آماری معنی‌دار را نشان می‌دهند ($p < 0/05$).

در جدول ۵ هم نتایج پاسخ ایمنی سلولی به صورت واکنش حساسیت تأخیری به تزریق PHA-P ارائه شده است که نشان می‌دهد افزودن اسیدآمینه والین تأثیر معنی‌داری بر واکنش تزریق PHA-P داشته است ($p < 0/05$)، به طوری که سطح ۲۰ درصد والین باعث افزایش ایمنی سلولی در جوجه‌های گوشتی شد.

در جدول ۵ هم نتایج پاسخ ایمنی سلولی به صورت واکنش حساسیت تأخیری به تزریق PHA-P ارائه شده است که نشان می‌دهد افزودن اسیدآمینه

جدول ۵- تأثیر جیره‌های آزمایشی بر میانگین شاخص تورم پوست پرده پای جوجه‌ها در پاسخ به تزریق فیتوهم‌گلوکوتینین (میلی‌متر)

نوع تیمار*	میزان تورم ایجادشده در ساعات مختلف			
	ساعت ۲	ساعت ۴	ساعت ۱۲	ساعت ۲۴
تیمار ۱	۱۸/۶ ^{ab}	۸/۸	۷/۸	۶
تیمار ۲	۲۰ ^{ab}	۱۲/۶	۹	۸
تیمار ۳	۱۳/۶ ^b	۸/۴	۸	۷/۶
تیمار ۴	۲۵/۸ ^a	۱۶	۱۴/۴	۱۰/۴
خطای استاندارد	۳۰/۲	۳۴/۸	۳۰/۷	۲۹/۲
ارزش معنی‌داری	۰/۰۲	۰/۱۸	۰/۲۳	۰/۶۴

*: تیمار ۱= تیمار شاهد، تیمار ۲= سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۳= ۱۰ درصد بیشتر از سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین، تیمار ۴= ۲۰ درصد بیشتر از سطح توصیه‌شده والین در جیره با ۲ درصد پروتئین پایین.
 ab: حروف غیرمشابه در ستون‌های مختلف، وجود تفاوت‌های آماری معنی‌دار را نشان می‌دهند ($p < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر مشخص کرد که افزودن والین در جیره‌های آزمایشی، تأثیر معنی‌داری بر وزن اندام‌های لنفونیدی جوجه‌های گوشتی مورد آزمایش نداشت (جدول ۲). عقیده براین است که وزن اندام‌های ایمنی یکی از شاخصه‌های عملکرد سیستم ایمنی می‌تواند باشد چرا که بالا بودن وزن اندام‌های مذکور ممکن است با حضور سلول‌های ایمنی بیشتر در آن اندام‌ها همراه باشد و بنابراین بتوانند با کارایی بهتری در مقابل عوامل پاتوژن ایفای نقش کنند (Katanbaf *et al.*, 1989). البته مطابق با نتایج ما در تحقیقی گزارش شده که وزن نسبی اندام‌های لنفونیدی تحت تأثیر جیره‌های آزمایشی با مقادیر مختلف والین قرار نگرفته‌است (Thornton *et al.*, 2006). در عین حال مشخص شده که بالا بودن سطوح مورد نیاز پرند به اسیدآمین‌ها به دلیل وابستگی بالای سیستم ایمنی به این منابع می‌باشد و کمبود یا تأمین سطح حاشیه‌ای آن، عملکرد سیستم ایمنی را به شدت کاهش می‌دهد (Li *et al.*, 2007).

از سوی دیگر در تحقیق حاضر افزودن والین تأثیر معنی‌داری بر لکوسیت‌های خونی نداشت (جدول ۳). در این خصوص گزارش شده‌است که ویژگی‌های لکوسیت‌های خون یک صفت وراثتی بوده و تحت تأثیر سن و عوامل مختلفی مثل تنش، برخی هورمون‌ها و برخی مواد تغییر پیدا می‌کند (Allsep *et al.*, 1990). لذا بررسی شاخصه‌های لکوسیتی خون جوجه‌های گوشتی روش مناسبی برای ارزیابی تنش می‌باشد (Fatemi and Toghiani, 2018). همچنین بررسی تعداد لنفوسیت و هتروفیل و نسبت لنفوسیت

به هتروفیل خون هم شاخص مناسبی برای ارزیابی تنش و کارایی سطح ایمنی می‌باشد (Cotter, 2015). به طوری که تحت تأثیر تنش، میزان ترشح کورتیکوسترون در بدن افزایش می‌یابد که خود مانع سنتز بیشتر لنفوسیت‌ها شده و در نتیجه نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون زیاد می‌شود (Sturkie, 1995). از طرف دیگر در مطالعه حاضر مشخص شد که جیره‌های حاوی والین به طور معنی‌داری ($p < 0/05$) باعث افزایش عیار پادتن سنجیده شده در آزمایش HI و ایمنی همورال می‌گردند (جدول ۴). همچنین افزودن والین باعث افزایش میزان IgM سرم در پاسخ اولیه شد (جدول ۴). میزان پادتن کل در پاسخ ثانویه هم تحت تأثیر معنی‌دار تیمارهای آزمایشی قرار گرفت ($p < 0/05$). همچنین مطابق داده‌های ثبت شده در جدول ۴، تغییر معنی‌داری در میزان IgM مربوط به پاسخ ثانویه علیه SRBC حاصل شد ($p < 0/05$). در این ارتباط، مطالعه‌ای نشان داده که مقدار والین جیره باعث افزایش ایمنی ذاتی یا اکتسابی گردیده، به طوری که با افزایش سطح والین در جیره، تیترا آنتی‌بادی علیه ویروس بیماری نیوکاسل نیز افزایش یافته‌است (Bhargava *et al.*, 1971). کمبود اسیدآمین‌های شاخه‌دار از جمله والین در جیره جوجه‌های گوشتی، باعث کاهش تیترا آنتی‌بادی علیه آنتی‌ژن گلبول قرمز گوسفندی می‌شود (Isakov *et al.*, 2005) چرا که با کاهش سطح اسیدآمین‌های مورد نیاز در سیستم ایمنی (اسیدآمین‌های شاخه‌دار)، عملکرد لکوسیت‌ها و متعاقب آن تولید آنتی‌بادی‌ها و واسطه‌هایی همچون اسید نیتریک و یا اینترلوکین‌ها کاهش می‌یابد (Bogdan *et al.*, 2000). از طرف دیگر

تزریق فیتوهماگلوآنتینین می‌باشد، به طوری که در یک مطالعه آزمایشگاهی مشخص گردیده، حذف اسید آمینه‌های شاخه‌دار از محیط کشت، باعث از بین رفتن توانایی تکثیر لنفوسیت‌ها در پاسخ به فیتوهماگلوآنتینین می‌شود (Chuang *et al.*, 1990).

با توجه به این‌که در مطالعه حاضر افزودن ۲۰ درصد والین به جیره‌های کم پروتئین باعث بهبود سیستم ایمنی سلولی و همورال جوجه‌های گوشتی گردید، به طوری که افزودن والین باعث افزایش عیار پادتن حاصله در آزمایش HI و ایمنی همورال شد و همچنین مقادیر بالای والین در جیره باعث افزایش پاسخ ثانویه علیه گلبول قرمز گوسفندی گردیده و تأثیر مثبتی بر ایمنی سلولی داشت، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که افزودن مقادیر بالای اسید آمینه والین به جیره‌های کم پروتئین، به احتمال قوی بتواند سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی را در دوره رشد بهبود بخشد.

سپاسگزاری

نویسندگان از اساتید گروه علوم دامی دانشگاه تبریز به خصوص از آقای مهندس چراغی تشکر و قدردانی می‌نمایند.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافی ندارند.

بررسی‌ها نشان می‌دهند که تمایز لنفوسیت‌های B و افزایش آنتی‌بادی‌ها، تحت تأثیر اسیدهای آمینه، مخصوصاً اسید آمینه‌های شاخه‌دار می‌باشد. همچنین به طور کلی اکثر اسیدهای آمینه باعث تبدیل لنفوسیت‌های T یاریگر به لنفوسیت‌های T کشته می‌شوند. در این خصوص لازم به یادآوری است که ایمونوگلوبین G و ایمونوگلوبین A تحت تأثیر لنفوسیت T یاریگر هستند. همچنین گزارش شده است که وجود اسید آمینه والین، سلول‌های T را افزایش داده و باعث افزایش ایمنی همورال می‌گردد، چرا که سلول‌های T توسط سیتوکین‌هایی که ترشح می‌کنند، باعث فعال شدن سلول‌های B می‌شوند. این یافته‌ها نشان می‌دهند که پاسخ ایمنی همورال جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره کم پروتئین مکمل شده با اسید آمینه‌های سنتتیک، باعث افزایش تیتراژ آنتی‌بادی علیه ویروس نیوکاسل و گلبول قرمز گوسفندی گردیده است (Thornton *et al.*, 2006; Li *et al.*, 2007).

همچنین در تحقیق حاضر پاسخ ایمنی سلولی ناشی از واکنش ازدیاد حساسیت تأخیری به تزریق PHA-P هم نشان داد که افزودن والین تأثیر معنی‌داری بر واکنش تزریق PHA-P داشت ($p < 0.05$)، (جدول ۵). در این خصوص نشان داده شده که کاتابولیسم اسید آمینه‌های سنتتیک، نقش مهمی در واکنش‌های ایمنی به واسطه تولید موضعی بازدارنده‌های ایمنی محیطی، که توانایی کنترل همئوستازی سلول‌های T را در التهاب دارند، ایفاء می‌نماید (Platten *et al.*, 2005). همچنین عقیده بر این است که افزایش حضور ماکروفاژها و لکوسیت‌ها، عامل تورم پوست در محل

منابع

- Allsep, T., Wiggins, M. and Birrenkott, G. (1990). Normal growth and white blood cell development in large white turkey embryos. *Poultry Science*, 69(11): 2027-2034.
- Bhargava, K.K., Hanson R.P. and Sunde, M.L. (1971). Effects of methionine and valine on growth and antibody production in chicks infected with live or killed Newcastle disease virus. *Poultry Science*, 50(2): 614-619.
- Bogdan, C.T., Rollinghoff, M. and Diefenbach, A. (2000). The role of nitric oxide in innate immunity. *Immunological Reviews*, 173(1): 17-26.
- Chuang, J.C., Yu, C.L. and Wang, S.R. (1990). Modulation of human lymphocyte proliferation by amino acids. *Clinical and Experimental Immunology*, 81(1): 173-176.
- Corrier, D.E. and DeLoach, J.R. (1990). Evaluation of cell mediated, cutaneous basophil hypersensitivity in young chickens with an interdigital skin test. *Poultry Science*, 69(3): 403-408.
- Coto, C., Wang, Z., Cerrate, S., Perazzo, F., Abdel-Maksoud, A., Yan, F., et al. (2009). Effect of Protein and amino acid levels on bone formation in diets varying in calcium content. *Poultry science*, 8(4): 307-316.
- Cotter, P.F. (2015). An examination of the utility of heterophil-lymphocyte ratios in assessing stress of caged hens. *Poultry Science*, 94(3): 512-517.
- Corzo, A., Kidd, M., Dozier, W. and Vieira, S. (2007). Marginality and needs of dietary valine for broilers fed certain all-vegetable diets. *Journal of Applied Poultry Research*, 16(4): 546-554.
- Dairo, F.A.S., Adesehinwa, A.O.K., Oluwasola, T.A. and Oluyemi, J.A. (2010). High and low dietary energy and Protein levels for broiler chickens. *African Journal Agriculture Research*, 5(15): 2030-2038.
- Delhanty, J.J. and Salomon, J.B. (1966). The nature of antibodies to goat erythrocytes in the developing chicken. *Journal of Immunology*, 11(2): 103-113.
- Fatemi, M. and Toghyani, M. (2018). Effect of Tryptophan supplementation in protein deficient diets on performance, gut development and immune responses in Broiler Chickens. *Iranian Journal of Applied Science*, 8(1): 101-108.
- Grasman, K.A. (2010). In vivo functional test for assessing immunotoxicity in birds. *Immunotoxicity testing: Methods and protocols, Methods in Molecular Biology*. Humana Press Product, pp: 387-398.
- Henning, J., Morton, J.H.T. and Meers, J. (2008). Mortality rates adjusted for unobserved deaths and associations with Newcastle disease virus serology among unvaccinated village chickens in Myanmar. *Preventive Veterinary Medicine*, 85(3-4): 241-252.
- Hussein, A.S., Cantor, A.H., Pescatore, A.J., Gates, R.S., Burnham, D., Ford, M.J., et al. (2001). Effect of low protein diets with amino acid supplementation on broiler growth. *Journal of Applied Poultry Research*, 10(4): 354-362.
- Isakov, N., Feldmann, M. and Segel, S. (2005). The mechanism of modulation of humoral immune responses after injection of mice with SRBC. *Journal Immunology*, 128(2): 969-975.
- Katanbaf, M.N., Dunnington, E.A. and Siegel, P.B. (1989). Restricted feeding in early and late-feathering chickens. Growth and Physiological responses. *Poultry Science*, 68(3): 344-351.
- Kidd, M.T., Zumwalt, C.D., Chamalee, D.W., Carden, M.L. and Burnham, D.J. (2002). Broiler growth and carcass responses to diets containing L-threonine versus diets containing threonine from intact protein sources. *Journal of Applied Poultry Research*, 11(1): 83-89.
- Li, P., Yin, Y.L., Li, D., Kim, S.W. and Wu, G. (2007). Amino acids and immune function: a review. *British Journal Nutrition*, 98(2): 237-252.
- Newsholme, E.A. and Calder, P.C. (1997). The Proposed role of Glutamine in some cells of the immune system and speculative consequences for the whole animal. *Nutrition*, 13(7-8): 728-730.

- Platten, M., Ho, P.P., Youssef, S. and Fontoura, P. (2005). Treatment of autoimmune neuro inflammation with a synthetic Tryptophan metabolite. *Science*, 310(5749): 850-855.
- Rostagno, H.S., Pupa, J.M.R. and Pack, M. (1995). Diet formulation for broilers based on total versus digestible amino acids. *The Journal of Applied Poultry Research*, 4(3): 293-299.
- Sijben, J.W.C., Nieuwland, M.G.B., Kemp, B., Parmentier, H.K. and Schrama, J.W. (2001). Interactions and antigen dependence of dietary n-3 and n-6 polyunsaturated fatty acids on antibody responsiveness in growing layer hens. *Poultry Science*, 80(7): 885-893.
- Sturkie, P.D. (1995). *Avian Physiology*. Paper presented at the fourth International Congress of Springer verlag, New York, America.
- Thornton, S.A., Corzo, A., Pharr, G.T., Dozier Iii, W.A., Miles, D.M. and Kidd, M.T. (2006). Valine requirements for immune and growth responses in broilers from 3 to 6 weeks of age. *British Poultry Science*, 47(2): 190-199.
- Zhang, S., Iangfang Zeng, X., Ren, M., Mao, X. and Qiao, S. (2017). Novel metabolic and Physiological functions of branched chain amino acids. *Journal of Animal Science and Biotechnology*, 40(1): 130-142.